
ПРАВЕДНИКИ

Маслова Євгенія Василівна (1912-1996)

Маслов Володимир Васильович (1925-1994)

Маслов Василь Васильович (1881-1944)

Храновська Надія Антонівна (1860-1943)

ВРЯТОВАНИЙ

Моргуновський Віктор Йосипович (1914-1993)

Вол. В. Маслов

Є.В. Маслова

Віктор Моргуновський працював механіком в автогосподарстві. У червні 1941 року він був мобілізований до армії, потрапив в полон і втік з концтабору.

На початку жовтня Віктор пробрався до Києва, в Десятинний провулок, 6, де проживала родина Маслових. З Володею Масловим він дружив ще до війни. Віктора заховали на горіщі і спілкувалися з ним через люк, пробитий в стелі. Кілька разів до квартири Маслових приходив німецький патруль, в розмову з ним вступала їх родичка, Надія Антонівна Храновська. Стара інтелігентка, яка закінчила інститут благородних дівчат, розмовляла з німцями їхньою мовою, і це присипляло їх пильність. На жаль, вона загинула під час бомбардування 1943 року.

Щоб прогодувати велику сім'ю, батько Василь Васильович, який закінчив Строганівське училище, малював ікони і продавав їх. Віктор пробув у Маслових близько місяця, а потім перейшов до своєї дружини-росіянки на Сталінку.

Після війни Євгенія Василівна закінчила консерваторію і викладала в музичній школі. Володимир Васильович, обравши професію батька, став художником.

Віктор Моргуновський здобув вищу освіту і став інженером. Він підтримував дружні зв'язки зі своїми рятівниками аж до самої їх смерті.

Членам родини Маслових 1993 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру», а 1994 року – «Праведник народів Світу».